

רב סרן משה לשם ז"ל

בן יהודית ויהונתן
נולד בירושלים
בתאריך כ' באייר תשכ"ב, 24/5/1962
התגורר בירושלים
התגייס ביולי 1980
שרת בחיל האוויר
נפל בעת מילוי תפקידו, כשמטונו
התרסק
כ"א באייר תשנ"א, 5/5/1991
נקבר בהר הרצל

אזור:D חלקה: 11 שורה: 4 קבר: 3
הותיר אחורי אישא, בת, הוריהם ושלוש אחיות

בן 29 בנטלו

קורות חיים

בן יהודית ויהונתן. נולד ביום כ' באייר תשכ"ב (24.5.1962) בירושלים. משה למד בגימנסיה 'רחליה' והמשיך את לימודיו במכילת 'אורט' בירושלים. היה ילד מאד נוח, שקט, עם עולם משלו. הוא העסיק את עצמו שעוט ארוכות ללא צורך בחברות מבוגרים. אחד הדברים הבולטים שאהב היה הרכבת פאזלים והוא עשה זאת מגיל צעיר מאוד, במהירות ובקלות מדהימה. בבית-הספר התיכון היה חבר בלהקת 'סקופ' שהשתתפה ב'פייזומונטיכון' (פסטיבל של יוצרים תיכוניים). הוא ניגן בגיטרה, צייר וכתב.

באמצע يول 1980 גויס לצה"ל. הוא שובל בקורס טיס, אותו סיים בSEGMENT נוטוי קרב. חברי ליחידה אמרו שהוא שקט, ציני, עקשן, מטה שכם לכולם. הוא השתתף במשימות קשות ומגוונות, בחלקן עדין עלומות, ולחקן כבר יש תוצאות מעולות.

לאחר חמישה שנים קבע, יצא לחיל"ת. עם חברתו, נעמי, יצא לטיוול בארצות הברית ובזרום אמריקה. משה למד שם והגשים את אחד מחלומותיו - רישיון טיסה אזרחית למטוסים קלים וצבר שעות טיסה במטוסי צסנה. כשוחר ארצה המשיך לטוס. לאחר לבטים קשים החליט משה להמשיך במסלול הצבאי וכך הגיע למודיעין חיל-האוויר, בראש מדור. התלהבותו ואהבתו לתקiid סייפקו לו חיים מלאי עניין ואגיר. באוקטובר 1989 נשא את נעמי לאישה. בתקופה זו הם גרו בסביבות תל אביב. משה אהב מאוד את חייו הלילתי, שהם הוזדמנם לו מפגשים עם אנשים שונים ומשונים, טיפוסים מכל הגוונים. כאן מצא ביתוי אהבתו הייחודית לבני אדם באשר הם.

במקביל לשירותו הצבאי החליט לצאת ללימודים. בשנה זו חל מפנה עצום בחייו. הוא התחיל ללמידה פסיכולוגיה ופילוסופיה לתואר ראשון באוניברסיטת בר אילן. בתקופה מאושרת זו נולדה בר. משה היה מאושר מן האפשרות לקום מאוחר בבוקר (יחסית למסגרת הצבאית) ולהיות עם בתו הקטנה, בר.

ביום כ"א באיר תשנ"א (1991.5.5) נפל בעת מילוי תפקידו. בטיסה נמוכה מעל הכנרת, פגעה כנף המטוס במים והמטוס התרסק. משה נעדך בשძ שלושה ימים ארכיים ומתישים, בסופם נמצאה גופתו. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו איש, בת, הוריהם ושלוש אחיות - מיכל, יפעת והילה. חודשים מספר לאחר האסון, נולדה שחר, בתו השנייה.

במכtab תנחומים למשפחה השcoleה, כתוב מפקד הטיסת: "תקצר היריעה מלפרט את דרכו הייחודי של משה. ביום ראשון, 5.5.1991, פגשתיו בחדר הלבשה, עת לבש את סרבלו - סרבול הטיסה שכח אהב. ביום זה המרייא עם טיסו, יובל, ונעלם בכנרת. נפלה עליו עטרה שחורה, משפחת השcole שוב התרכבה. משה היה קצין בrama מקצועית גבוהה ואיש משפחה מופלא. כל ביצוע היה מלאה בשקט הנפשי שבו ניחן. הכל נעשה בגיisha חברותית ומקצועית, בה חונך על-ידי הוריו, יהודית ויהודנותן. הכאב גדול ממושוא. משה ייחסר לכולנו".

חבריו מחיל-האוויר הוציאו ספר זיכרון לזכרו. כמו כן נכתב שיר לזכרו, המופיע על תקליט שדרים.

